

سقط شدن مفهومی گسترده که در زندگی ما جریان دارد

سقط شدن روح چیست؟ چه علت‌هایی دارد و چگونه می‌توان از آن جلوگیری کرد؟

مادر بارداری را تصور کنید که آخرین هفته‌های بارداری‌اش را می‌گذراند و با احساس شوق آمیخته با نگرانی‌های مادرانه برای دیدن و در آغوش گرفتن نوزاد دل‌بندش لحظه‌شماری می‌کند. در طول نه ماه پدر و مادر این جنین همه دقت‌های لازم را به خرج داده‌اند، تا تولد فرزندشان بدون هیچ مشکلی انجام شود. حالا اگر کسی از شما بپرسد در حال و هوای شیرین روزهای آخر، تلخ‌ترین اتفاقی که می‌تواند پیش بیاید چیست؟ به احتمال زیاد خواهید گفت: حادثه‌ای که باعث از بین رفتن جنین یا سقط شدن او شود. مثلاً مادر خوراکی نامناسبی مصرف کند، ضربه‌ای به او وارد شود و یا هر اتفاق خطرناک دیگری که می‌تواند جنین را از بین ببرد و فرصت زندگی در دنیا را از او بگیرد.

سقط شدن جنین اتفاق دردناکی است که لحظات سختی را برای والدین، نزدیکان و حتی خود جنین رقم می‌زند. این مثال یک مقدمه بود برای اشاره به مفهوم سقط شدن. برای این که با این مفهوم بیشتر آشنا شویم، ویژگی‌ها و اتفاقات دوران جنینی را به طور کوتاه با هم مرور می‌کنیم.

همه ما اطلاعاتی هرچند محدود درمورد دوران جنینی و تحولات دقیق و برنامه‌ریزی شده این چند ماه داریم. به خوبی می‌دانیم که بدن انسان برای شروع زندگی در این زمین پهناور به شکل گرفتن و ساخته شدن در یک محیط امن به نام رحم احتیاج دارد. محیطی که هم جنین را از انواع خطرات و بیماری‌ها کاملاً محافظت کند و هم این که تمام مواد مغذی مورد نیاز برای ایجاد اندام‌ها و بافت‌های بدن را در اختیار او قرار دهد. درست است که دوران بارداری چندماه بیشتر نیست، اما کیفیت طی شدن همین مدت محدود برای جنین سرنوشت‌ساز است. اگر نوزاد با بدنی سالم و قوی متولد شود، آمادگی استفاده از انواع امکانات این جهان را دارد و می‌تواند مسیر پیشرفت خود را با سرعت و لذت طی کند.

تا اینجای بحث همه چیز عالی پیش رفت اما نکته مهم این است که همه نوزادان قوی و سالم متولد نمی‌شوند. خیلی از تازه واردها به این دنیا معلول یا بیمار هستند یا اصلاً مُرده و به اصطلاح سقط شده از رحم مادر خارج می‌شوند، که در این صورت شانس داشتن یک زندگی عادی یا به طور کلی ادامه حیات را از دست می‌دهند. همه این تولدهای معیوب و مرده‌زایی‌ها حکایت از گذراندن یک دوره جنینی ناسالم دارد. پزشکان متخصص این زمینه به تعریف‌های مختلفی برای سقط شدن اشاره کرده‌اند، اما به زبان ساده سقط همان قطع ارتباط جنین با مادر یا از بین رفتن رابطه او با تنها منبع حیاتش است. برای اینکه با مفهوم سقط شدن بیشتر آشنا شویم، بیایید علت‌های رخ دادن آن را با هم بررسی کنیم.

علت‌های سقط شدن جنین چیست؟

رشد و ادامه حیات جنین در رحم مادر وابسته به حفظ رابطه او با دو عضو مهم یعنی جفت و بندناف است. جفت یک بافت مسطح و موقتی در رحم است که مادر و جنین را به هم مرتبط می‌کند. می‌دانیم که جنین توانایی تنفس ندارد و نمی‌تواند مواد زائد را از خود دور کند. این دو وظیفه مهم یعنی تأمین اکسیژن و دفع مواد اضافی از جریان خون جنین به عهده جفت است، اضافه بر آن، جفت در تقویت سیستم ایمنی جنین تا ماه‌ها پس از تولد نقش مهمی دارد. بندناف، عضوی که بد نیست آن را به یک طناب تشبیه کنیم، وسیله رساندن خون یا همان اکسیژن و مواد غذایی از جفت به جنین را بر عهده دارد. اکسیژن و مواد غذایی با فرآیندهای پیچیده و دقیق از بدن مادر گرفته شده و پس از ورود به جفت از طریق سرخرگ بندناف وارد بدن جنین می‌شوند. مواد اضافی هم به وسیله سیاهرگ بندناف از بدن جنین خارج می‌شوند. اگر عملکرد جفت و بندناف را در همین حد محدود در نظر بگیریم، می‌بینیم که ادامه حیات جنین وقتی ممکن می‌شود که ارتباط او با این دو عضو حفظ شده باشد و علت اصلی سقط شدن، قطع رابطه جنین با بندناف و جفت است. هر اتفاقی که

نتیجه آن به وجود آمدن اخلال در جریان دریافت اکسیژن و دفع مواد زائد در بدن جنین باشد، در واقع ارتباط او با اصل خودش که همان مادر باشد را قطع می‌کند، اتفاقی که ما آن را به اسم سقط شدن می‌شناسیم.

سقط شدن فقط مخصوص جنین است؟

همان طور که جنین از زمانی که فقط یک سلول تخم است تا زمان تولد، هر لحظه با خطر سقط شدن مواجه است و امکان دارد رابطه خود را با اصل خویش یا مادر از دست بدهد، روح انسان هم از زمان ورود به دنیای مادی تا لحظه تولد به حیات جاودان آخرت به وسیله قطع ارتباط با اصل خود که همان رابطه با خالق و خدای خویش است، تهدید می‌شود.

روح ما آدم‌ها هم مثل جسم‌مان برای پشت‌سر گذاشتن مراحل تکامل انسانی و آماده شدن برای حیات آخرتی نیاز به فضای مانند رحم دارد. این رحم دوم همین زندگی دنیاست. عمری محدود که قدرت سازندگی فوق‌العاده‌ای دارد. در فرصت زندگی رحمی دنیا هرچه روح انسان از منابع عالی‌تر و پاک‌تر تغذیه کند، قدرتمندی بیشتری پیدا می‌کند. این منابع همان انتخاب‌ها، ارتباطات، رفتار و افکار هرکسی است. البته برعکس این قضیه هم می‌تواند اتفاق بیفتد؛ اینکه روح تغذیه کافی و سالم نداشته باشد؛ در این صورت باید منتظر عواقب ناگواری مثل داشتن ضعف‌های روحی و ورود ناسالم به حیات آخرت بود. به زبان ساده‌تر روح انسان سقط می‌شود و دیگر روی سعادت واقعی را نمی‌بیند.

عواقب سقط شدن روح چیست؟

در بخش قبل گفتیم منابع تغذیه روح انسان انتخاب‌ها، ارتباطات، رفتار و افکار اوست. وقتی می‌گوییم فردی جذب و تغذیه نامناسب روحی داشته، به این معناست که او بدون در نظر گرفتن هیچ ملاک عاقلانه‌ای و بی‌توجه به فطرت الهی خود، هرچه به دستش رسیده به خورد روح خود داده است.

طبیعی است که نمی‌توان از این روح توقع قدرت و نشاط حقیقی داشت. این نفس ناتوان و افسرده فرصت ناب زندگی رحمی دنیا را از دست می‌دهد و بدون هیچ آمادگی حیات آخرتی و ابدی خود را شروع می‌کند و چون ابزار استفاده از امکانات آخرت را ندارد، دچار عذاب و سختی بی‌نهایت می‌شود؛ درست شبیه نوزادی که نابینا متولد شده و تا پایان عمر نمی‌تواند لذت دیدن عزیزان، زیبایی‌ها و عجایب این جهان را درک کند.

چه کنیم تا روحمان سقط نشود؟

همه ما بارها این عبارت را شنیده‌ایم که افراد موفق در زندگی خود ملاک‌های خاصی دارند و طبق همان‌ها دست به انتخاب زده و با دیگران ارتباط می‌گیرند. این دسته از انسان‌ها فقط افکاری را در ذهنشان وارد می‌کنند که با ملاک‌هایشان هماهنگ باشد. هر قدر این ملاک‌ها با فطرت الهی انسان بیشتر هم‌سو باشند، فرد از روح سالم‌تر و قوی‌تری برخوردار است.

با دقت در آنچه به خورد روحمان می‌دهیم، می‌توانیم از بسیاری از گرفتگی‌های نفسانی رها شویم و حیات آخرتی و جاویدانمان را به زیبایی بسازیم.

با ما در مقالات بعدی همراه باشید تا قدم قدم این مسیر را بهتر بشناسیم.